

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.369 van 23 december 1999
in de zaak A. 84.505/X-8992.**

In zake : 1. Joris VAN WALLEGHEM,
2. Dorine VERGOTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de gemeente ZONNEBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 381, bus 13,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris VAN WALLEGHEM en Dorine VERGOTE op 1 juni 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 april 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de bouwvergunning wordt verleend voor het wijzigen van het reliëf van de percelen gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 312e, 349f en 369f;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat M. DE KOCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat R. HONORE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. INAFZO met een verzoekschrift van 15 juni 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat uit de door verzoekster in tussenkomst voorgelegde stukken blijkt dat drie van de vier van haar bestuurders rechtspersonen zijn; dat verzoekster in tussenkomst, hoewel hierom uitdrukkelijk verzocht door het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het auditoraat in zijn verslag over de vordering tot schorsing, de statuten van deze rechtspersonen evenals de aanduiding van hun vertegenwoordigers met afdoend mandaat niet heeft voorgelegd; dat het verzoek tot tussenkomst niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de n.v. INAFZO op 11 september 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke een bouwaanvraag heeft ingediend, strekkende tot "reliëfwijziging - aanvullen kleiput tot maaiveld" door storten van industrieel afval, van percelen gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend sectie A, nrs. 312e, 349f en 369f, palende aan verzoekers eigendom; dat de betrokken gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge zijn gelegen in ontginningsgebied met nabestemming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat de gemachtigde ambtenaar op 31 maart 1999 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 12 april 1999 de bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en

van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge,

"doordat, eerste onderdeel, een vergunning wordt verleend voor een 'reliëfwijziging - aanvullen kleiput tot maaiveld' om er een stort in te richten,

terwijl, de percelen waarop de vergunning betrekking heeft, gelegen zijn in een ontginningsgebied met nabestemming gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, waarin rondom een afzonderingsgordel moet worden aangelegd waarvan de breedte moet vastgesteld worden door bijzondere voorschriften, en waarin na stopzetting van de ontginning enkel werken en handelingen kunnen worden vergund die de realisering zijn van de oorspronkelijke of toekomstige bestemming die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te weten gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen,

zodat, er geen 'tussenbestemming' als stort kan worden vergund in zo'n gebied,

en doordat, tweede onderdeel, als vervulling van de nabestemming als 'gemeenschapsvoorziening en openbare nutsvoorziening' wordt beschouwd, het overleggen van een verbintenis van de eigenaar van de grond - die trouwens ook niet de titularis van de vergunning is - om na volstorten een bos aan te planten.

terwijl, de aanleg van een bos bovenop een vergund stort, dat zal worden aangepland door de eigenaar -niet vergunninghouder- met belofte van afstand van die grond aan de overheid, niet zonder meer kan aangezien worden als de realisering van een gemeenschapsvoorziening of een openbare nutsvoorziening, en dit des te meer niet nu zo'n overdracht van grond niet uitsluitend door de enkele wil van de betrokken partijen kan worden gerealiseerd";

Overwegende dat verzoekers in de toelichting bij het middel aanvoeren dat zowel de gemeentelijke overheid als de gemachtigde ambtenaar erkennen dat de

inrichting van een stort niet kan worden beschouwd als een werk of een handeling beantwoordend aan de nabestemming "gemeenschapsvoorziening of openbare nutsvoorziening", dat zij die oprichting als stort kwalificeren als een "tussenbestemming", dat het decreet betreffende de ruimtelijke ordening de notie "tussenbestemming" echter niet kent, en de bestreden vergunning alleen reeds daarom onwettig is; dat zij voorts betogen dat het eveneens wettig niet mogelijk is om de toekomstige aanleg van een bos door de eigenaar van de grond te beschouwen als de realisering van een gemeenschapsvoorziening of van een openbare nutsvoorziening, zelfs al gaat dit gepaard met een gratis grondafstand, aangezien een grondoverdracht door de loutere wilsovereenstemming tussen eigenaar en overnemer niet meer mogelijk is gelet op de bepalingen van de artikelen 36 en 37 van het bodemsaneringsdecreet, die het verkrijgen van een "gunstig" bodemattest en desgevallend een bodemsanering vereisen, dat bovendien de aanleg van een bos op zich geen gemeenschapsvoorziening noch een openbare nutsvoorziening is, en dat tenslotte artikel 17, 6.3., van het voormeld koninklijk besluit van 28 december 1972 niet is nageleefd dat voorziet in de vaststelling van een afzonderingsgordel, enz.;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen, deelgebied zone zuidoost, van juni 1996 met bijwerking in september 1996, inzake de bestemming van ontginningsgebieden stelt :

"Naargelang van de concrete omstandigheden kan het ook aangewezen zijn te opteren voor een tussenbestemming via het gebruik als stortterrein",

en inzake bestemmingsbepalingen voor ontginningsgebieden groter dan 10 ha :

"De nabestemming van het ontginningsgebied is te gepasten tijde te bepalen. Globaal gaat de voorkeur

naar een gewone en recreatieve bestemming. Een tussenbestemming (stortplaats) kan verantwoord zijn";

dat het bestaan van een nabestemming het bestaan van een voorafgaande toestand, in casu een ontginningsgebied, impliceert, en dat het toekennen van een tussenbestemming de latere toestand als gemeenschapsvoorziening of van een openbare nutsvoorziening niet in de weg staat, zodanig dat het toekennen van een tussenbestemming in overeenstemming kan gebracht worden met de definitieve bestemming van de gronden, en dat de n.v. INAFZO voor het storten een milieuvergunning heeft verkregen, zodat het afleveren van een bodemattest nog altijd mogelijk is;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat noch in het advies van de gemachtigde ambtenaar, noch in de aanhef van het bestreden besluit er als zodanig sprake is van "een 'tussenbestemming' waaraan een eigen juridische inhoud wordt gegeven", dat er in feite met het woord "tussenbestemming" alleen gewezen wordt op de tijdelijke toestand teneinde de realisatie van de nabestemming mogelijk te maken, maar dat hiermee geenszins een "nieuwe 'bestemming' (wordt) ingevoerd", dat voorts bij de beoordeling van de planologische verenigbaarheid van een ontwerp waarvoor vergunning wordt gevraagd enkel de vraag aan de orde is of de stortactiviteiten als wijze van sanering van de plaats, de realisatie van de nabestemming als gebied voor gemeenschapsvoorziening en openbare nutsvoorziening onmogelijk zouden maken, en dat de exploitatie van een stortplaats niet uitsluit dat de door het gewestplan bepaalde nabestemming kan worden gerealiseerd, hetgeen verzoekers overigens ook niet aantonen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de betrokken gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge gelegen zijn in

ontginningsgebied met nabestemming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen;

Overwegende dat artikel 17, 6.2., en artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepalen wat volgt :

"17.6. De gebieden bestemd voor ander grondgebruik :

(...)

6.2. De gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

6.3. De ontginningsgebieden.

In deze gebieden dient rondom een afzonderingsgordel te worden aangelegd, waarvan de breedte vastgesteld wordt door bijzondere voorschriften.

Na de stopzetting van de ontginningen dient de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te worden geëerbiedigd. Voorwaarden voor de sanering van de plaats moeten worden opgelegd opdat de aangegeven bestemming kan worden gerealiseerd";

Overwegende dat krachtens voornoemd artikel 17, 6.3., tweede lid, na de stopzetting van de ontginningen de nabestemming dient te worden geëerbiedigd; dat met andere woorden enkel de nabestemming, in casu "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" mag worden gerealiseerd;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning op het eerste gezicht niet de nabestemming "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" realiseert door een "reliëfwijziging - aanvullen kleiput tot maaiveld-" door middel van het storten van industriële afvalstoffen te vergunnen; dat de gemachtigde ambtenaar hieromtrent in zijn eensluidend advies naar aanleiding van het onderzoek van het door verzoekers ingediende bezwaar het volgende heeft gesteld :

"- de aanvraag is strijdig met de stedenbouwkundige bestemming en de voorschriften van het gewestplan; (...); het opvullen met afval moet als een tussenbestemming aanzien worden, voorafgaand aan de nabestemming, omtrent de nabestemming is een verklaring, ondertekend door de eigenaars, bijgevoegd; hierin verklaren deze dat de nabestemming bos zal zijn, en dat op aanvraag het terrein aan een openbare instantie zal overgedragen worden (...)",

en wat betreft de "beoordeling van de goede ruimtelijke ordening" :

"gezien de nabestemming 'openbaar bos' wordt aldus voorwaardelijk voldaan aan de planologische bepalingen (...)" ;

dat het college van burgemeester en schepenen in de motivering van zijn standpunt op grond van eenzelfde argumentatie het betreffende bezwaar van verzoekers ongegrond heeft verklaard; dat de door de eigenaars voorgestelde realisatie van de nabestemming gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen door middel van bebossing van de percelen en overdracht van de betrokken gronden aan een openbare instantie geen deel uitmaakt van de bouwvergunning die blijkt te zijn beperkt tot het toestaan van een "reliëfwijziging - aanvullen kleiput tot maaiveld"; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partijen betogen, de bewoordingen van artikel 17, 6.3., van het voormeld koninklijk besluit van 28 december 1972, met name "na de stopzetting van de ontginningen dient de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te worden geëerbiedigd", niet lijken toe te laten aan een gebied een andere nabestemming te geven dan de in het gewestplan aangegeven bestemming, op voorwaarde dat deze maar de latere realisatie van laatstgenoemde nabestemming niet in de weg staat; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers onder meer laten gelden dat de bestreden akte een

vergunning betreft voor een reliëfwijziging op percelen, gelegen in de onmiddellijke omgeving van hun eigendom, op amper 150 m van de plaats waarvoor een opvulling met gevaarlijke industriële afvalstoffen tot stand komt, dat "zo'n reliëfwijziging door storting van afvalstoffen (...) op zich reeds nadeel (berokkent) aan (hun) buurt, leefwereld en uitzicht", dat "één en ander des te ernstiger (is) daar er tussen (hun) percelen en die van de N.V. INAFZO géén groenscherm is aangebracht", en dat "ook in de afzonderingsgordel die had moeten worden bepaald, (...) niet (is) voorzien", dat zij voorts bij een eventuele aantasting van het grondwater door het afvalstort buitenmatig ernstige schade zouden oplopen aangezien zij enkel over een eigen waterwinning beschikken, dat er ook een ernstig gevaar is op bezoedeling en schade aan de landbouwgewassen door overwaaiende bestanddelen van de gestorte industriële afvalstoffen, en dat een reliëfwijziging door middel van het storten van industrieafval tevens ernstige lawaai- en reukhinder zal meebrengen;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning betrekking heeft op een reliëfwijziging door middel van het storten van industriële afvalstoffen; dat de door verzoeker aangevoerde nadelen die hiervan het gevolg zijn niet uitsluitend voortvloeien uit de milieuvergunning, maar ook rechtstreeks uit de bouwvergunning; dat, gelet op de omvang van de vergunde reliëfwijziging en de aard van het nadeel, niet kan worden aangenomen dat het tijdelijk karakter van de uitvoering van de vergunde werken tot gevolg heeft dat het nadeel niet ernstig is en/of moeilijk te herstellen; dat, wat betreft het groenscherm, de bestreden bouwvergunning bepaalt dat de uitvoering ervan dient te gebeuren "binnen het eerstvolgend plantseizoen, na voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken"; dat er dus geen verplichting bestaat om het groenscherm aan te leggen vooraleer met de stortactiviteiten wordt

begonnen; dat daarenboven, gelet op de aard en de omvang van de vergunde werken, niet kan worden aangenomen dat de nog uit te voeren aanleg van een groenscherm op een nuttige wijze de aangevoerde nadelen kan neutraliseren; dat verzoekers voldoende concrete gegevens bijbrengen waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. INAFZO in de vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 april 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de bouwvergunning wordt verleend voor het wijzigen van het reliëf van de percelen gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 312e, 349f en 369f.

Artikel 3.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de n.v. INAFZO.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt voor het overige uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig december 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.